

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 381/2024-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], t. č. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu a rozhodnutiu Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici č. k. 3 Kn 211/23/6600-9 zo 7. februára 2024, ako aj postupu a rozhodnutiu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/2 Gn 105/23/1000-8 z 22. apríla 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
2. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 21. mája 2024 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva nebyť mučený a podrobiť sa neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu podľa čl. 16 ods. 2 ústavy a čl. 3 dohovoru, základného práva na ochranu súkromia podľa čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy, ako aj čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru a základného práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru postupom a upovedomením krajskej prokuratúry označeným v záhlaví tohto uznesenia a postupom a upovedomením generálnej prokuratúry označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ žiada ústavný súd, aby krajskej prokuratúre a generálnej prokuratúre v rámci napadnutých konaní zakázal pokračovať v porušovaní ním označených práv a prikázal prijať prostriedky prokurátorského dozoru. Sťažovateľ žiada priznať primerané finančné zadost'učinenie 30 000 eur. Zároveň žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Zo sťažnosti a z príloh vyplýva, že sťažovateľ bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu (ďalej len „ŠTS“) sp. zn. 2Tp 12/2017 z 9. marca 2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tost 11/2017 podľa § 71 ods. 1 písm. a), b) a c) Trestného poriadku. Väzba bola opakovane predĺžená, pričom začala plynúť 6. marca 2017 a na nezmenených dôvodoch zotrvala do 7. júla 2021 (4 roky a 4 mesiace).
3. Sťažovateľ vykonával väzbu striedavo v ústavoch na výkon väzby a ústavoch na výkon trestu odňatia slobody v Žiline, Prešove, Ilave a Banskej Bystrici.
4. Rozsudkom ŠTS sp. zn. BB-4T/36/2018 z 25. septembra 2020 v spojení v uznesení najvyššieho súdu zo 7. júla 2021 bol sťažovateľ uznaný vinným zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a tiež za iné trestné činy, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody na doživotie.
5. Od 7. júla 2021 začal sťažovateľ vykonávať trest v ústave Banská Bystrica. Dňa 15. októbra 2021 bol presunutý do ústavu Ilava. Dňa 10. novembra 2022 bol presunutý do ústavu Banská Bystrica.
6. V nadväznosti na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci Krátky proti Slovensku z 15. februára 2024 (č. 35025/20) najvyšší súd rozsudkom z 28. februára 2024 zrušil uznesenie najvyššieho súdu zo 7. júla 2021 a rozsudok ŠTS z 25. septembra 2020. Sťažovateľ je vo väzbe opätovne od 28. februára 2024 na základe uznesenia ŠTS sp. zn. 4T5/2024 a podľa zistení ústavného súdu je tam doteraz.
7. Sťažovateľ podnetom z 27. novembra 2023 adresovanom generálnej prokuratúre na preskúmanie zachovania zákonnosti v ústavoch namietal umiestnenie v samoväzbe počas väzby aj výkonu trestu. Namietal ochranné tabule na oknách, ktoré majú brániť prístupu vzduchu a svetla, absenciu primeranosti vykurovacích režimov, absenciu dodržiavania základných hygienických požiadaviek priestorov, nemožnosť zúčastniť sa akýchkoľvek voľnočasových spoločenských aktivít mimo cely, toaletu mal mať v rohu cely s priečkou vysokou 1 m, čiže bez súkromia (najmä počas väzby v ústave Žilina), možnosť sprchovania mal len dvakrát do týždňa v nevyhovujúcich priestoroch, nepretržitá kontrola cely a osoby sa vykonávala cez priezorník dverí v 30-minútových intervaloch a v noci aj za použitia svetla, čo neumožňuje oddych, napokon aj používanie nepriehľadných okuliarov a chráničov sluchu počas eskorty. Sťažovateľovi bolo oznámené, že jeho podnet bol postúpený na vybavenie krajskej prokuratúre.
8. Sťažovateľ následne podnetom z 22. januára 2024 adresovaným krajskej prokuratúre namietal umiestnenie na celu, ktorá je monitorovaná kamerovým systémom.
9. Krajská prokuratúra napadnutým upovedomením zo 7. februára 2024 vybavila podnety sťažovateľa z 27. novembra 2023 a 22. januára 2024.
10. Dňa 19. a 20. februára 2024 podal sťažovateľ na generálnej prokuratúre opakovaný podnet na preskúmanie zákonnosti upovedomenia krajskej prokuratúry zo 7. februára 2024, kde zotrval na svojich námietkach a uviedol, že v podnete z 27. novembra 2023 sa nevenoval len ústavu v Banskej Bystrici, ale aj v Žiline, Prešove, Ilave. Závery krajskej prokuratúry pokladá za neodôvodnené, svojvoľné, arbitrárne a bez náležitého odôvodnenia.
11. Generálna prokuratúra napadnutým upovedomením z 22. apríla 2024 vyhodnotila opakovaný podnet ako nedôvodný a odložila ho bez prijatia prokurátorského dozoru.

II.

12. Proti napadnutým postupom a upovedomeniam krajskej a generálnej prokuratúry sťažovateľ argumentuje:

- a) V opakovanom podnete generálnej prokuratúre sťažovateľ tvrdil, že krajská prokuratúra sa nevenovala ústavu v Žiline, Prešove, Ilave. Závery krajskej prokuratúry pokladá za neodôvodnené, svojvoľné a arbitrárne.
- b) V ústavnej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že počas výkonu trestu bol v „samoväzbe“ umiestnený automaticky v zmysle § 79 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o výkone trestu“), ktorý to obligatórne stanovuje pre odsúdených na doživotie. Sťažovateľ je presvedčený, že toto zákonné ustanovenie odporuje čl. 3 dohovoru.
- c) Počas väzby a výkonu trestu nemali celý minimálnu ubytovaciu plochu 3,5 m². Aj vychádzkové dvorce sú rozlohou malé, počas dažďa vytopené, v zime neodhrnuté.
- d) Namietá tiež, že počas jeho držania v „samoväzbe“ nebol nikdy skúmaný jeho fyzický a duševný stav pre rozhodnutie o zlučiteľnosti s ďalším trvaním „samoväzby“.
- e) Sprchovanie bolo umožnené len 2-krát za týždeň v spoločných sprchovacích priestoroch. Najmä v ústave Žilina, Ilava a Prešov boli sprchovacie priestory v dezolátnom stave.
- f) Nebol mu umožnený 8-hodinový spánok v dôsledku nočných kontrol.
- g) Počas eskort ho obmedzujú okrem iného aj nepriehľadné okuliare a chrániče sluchu, ktorých použitie sa podľa správy Európskeho výboru na zabránenie mučeniu a neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu (CPT) z roku 2018 zdá byť neprimerané. Sťažovateľ sa tak domnieva, že tak mohli byť porušené jeho práva podľa čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy a čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru.
- h) Cela sťažovateľa v ústave Banská Bystrica mala byť neprestajne sledovaná kamerovým systémom v období 10. novembra 2022 do 28. februára 2024, čo nespĺňalo kritériá legality, legitimacy a proporcionality, čím malo dôjsť k porušeniu čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy a čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru. Zákon, resp. všeobecne záväzný právny predpis, ktorý to umožňuje, by mal jasnou formuláciou ochrániť dotknuté osoby pred svojvôľou príslušných orgánov. Umožňuje síce ústavom používanie spojovacích a signálno-bezpečnostných prostriedkov, ale nestanovuje pri ich používaní podrobnosti. Sťažovateľ nevie, či ide len o online sledovanie, alebo sa z neho vyhotovuje aj záznam a či má záznam zvukovú stopu.
- i) Sťažovateľ nemal k dispozícii účinný prostriedok nápravy.

III.

13. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy; práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru; práva nebyť mučený a podrobený neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu podľa čl. 16 ods. 2 ústavy a čl. 3 dohovoru; základného práva na ochranu súkromia podľa čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy, ako aj čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru; základného práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru, a to napadnutým postupom a upovedomením krajskej prokuratúry a generálnej prokuratúry.

III.1. K namietanému porušeniu práv krajskou prokuratúrou:

14. Sťažovateľ disponoval v zmysle § 36 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) opravným prostriedkom (opakovaným podnetom), ktorý aj využil. Poskytnutie ochrany v prípade potenciálneho porušenia dotknutých práv v danom prípade spadalo do právomoci inštančne nadriadeného orgánu, teda generálnej prokuratúry, čo vylučuje právomoc ústavného súdu.

15. Ústavný súd vzhľadom na uvedené zistil, že existuje dôvod podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti napadnutému postupu a upovedomeniu krajskej prokuratúry odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

III.2. K namietanému porušeniu práv generálnou prokuratúrou:

16. Generálna prokuratúra sa v napadnutom upovedomení stotožňuje s napadnutým upovedomením krajskej prokuratúry, na ktoré odkazuje.

17. Pokiaľ ide o väzbu, krajská prokuratúra v napadnutom upovedomení uviedla, že sťažovateľ bol v ústave Banská Bystrica vo väzbe od 29. mája 2017 do 5. júna 2017 a následne od 20. septembra 2018 do 7. júla 2021. Počas väzby bol umiestnený na cele sám na základe vlastnej žiadosti v celách č. 134, č. 105 a č. 109. Ich plocha je 8,83 m², resp. 8,22 m² a čistá ubytovacia plocha je 8,46 m², resp. 7,85 m². Cely majú štandardizované vybavenie. Vetranie a osvetlenie je zabezpečené prostredníctvom okna, ako aj elektrického osvetlenia. Vykurovanie všetkých objektov v ústave je zabezpečené automatickou centrálnou plynovou kotolňou, ktorá bola rekonštruovaná spolu s ležatými rozvodmi ústredného kúrenia v roku 2016. Súčasťou cely je hygienická bunka s WC, umývadlom a sprchou. Steny bunky sú obložené keramickým obkladom a podlahu tvorí keramická dlažba. Odvetrávanie zabezpečuje výkonný odsávací ventilátor. Celé zariadenie hygienických buniek bolo vymenené v roku 2021 vrátane zvislých stúpačkových rozvodov vody, odpadových potrubí a osvetlenia. Na udržiavanie čistoty sa obvineným a odsúdeným poskytujú čistiace a dezinfekčné prostriedky.

18. K námietke, že počas samoväzby nebol skúmaný a vyhodnocovaný fyzický a duševný stav sťažovateľa, krajská prokuratúra uviedla, že počas výkonu väzby sťažovateľ neprejavoval záujem o služby psychológov, opakovane sa vyjadroval, že sa má a cíti dobre, nemá žiadne problémy, čiže neboli zaevidované žiadne negatívne poznatky. Väzba sťažovateľa spĺňala všetky štandardy v zmysle zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov.

19. Pokiaľ ide o výkon trestu, na výkon trestu bol sťažovateľ premiestnený z ústavu Ilava do ústavu Banská Bystrica 10. novembra 2022. Počas výkonu trestu nebol umiestnený v samoväzbe, ale ako odsúdený na doživotie, oddelene od ostatných odsúdených v cele a ubytovaný sám v súlade s § 79 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o výkone trestu“). Sťažovateľ namietal, že zákon o výkone trestu nie je v súlade s dohovorom, čo však v rámci konania o súlade právnych predpisov nemôže iniciovať on, ale generálny prokurátor. Generálna prokuratúra je však toho názoru, že postupy Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „ZVJS“) majú podklad

v zákone o výkone trestu, ktorý zjavne nepovažuje za rozporný s dohovorom a takéto konanie neiniciovala.

20. Podľa § 78 ods. 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody, v znení neskorších predpisov, odsúdenému možno na návrh pedagóga so súhlasom riaditeľa ústavu povoliť vzájomný kontakt v rámci diferenciačnej skupiny „D1“. Zo zistenia krajskej prokuratúry vyplýva, že už od februára 2023 bol sťažovateľovi povolený vzájomný kontakt so všetkými 4 odsúdenými na doživotie, a to v rámci športových činností, vychádzok a aktivít súvisiacich s kultúrno-osvetovou činnosťou. Pokiaľ ide o väzbu, keďže sťažovateľ mal medzi dôvodmi väzby aj kolúznú väzbu v zmysle § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, je nutné podotknúť, že jej zmyslom je osobu izolovať a neumožniť jej kontakt.

21. K nedostatočnej podlahovej ploche cely krajská prokuratúra uviedla, že sťažovateľ bol po nariadení výkonu trestu ubytovaný v oddiele doživotných trestov v cele č. 327b s celkovou podlahovou plochou 14,50 m², čistá ubytovacia plocha tvorí 13,90 m². Uvedená cela patrí medzi rozlohou najväčšie v danom ústave, pričom podľa § 18 ods. 1 zákona o výkone trestu je ubytovacia plocha pre jedného odsúdeného minimálne 3,5m², čiže cela sťažovateľa bola cca 4x väčšia než požadované minimum.

22. Pre osvetlenie, vetranie, hygienickú bunku a vykurovanie platí, čo je uvedené v bode č. 17. Komisionálne premeranie teploty vzduchu v celách doživotných trestov bolo vykonané 28. januára 2020 a teploty dosahovali 22 °C až 23 °C, čo je v súlade s vyhláškou Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 259/2008 Z. z. o podrobnostiach o požiadavkách na vnútorné prostredie budov a o minimálnych požiadavkách na byty nižšieho štandardu a na ubytovacie zariadenia v znení neskorších predpisov. Cela bola sťažovateľovi doplnená aj o skriňu, policový systém a nástenku.

23. Sprchovanie je v zmysle § 22 ods. 3 zákona o výkone trestu odsúdenému umožnené najmenej 2-krát týždenne. Sťažovateľ mal v rámci výkonu trestu zabezpečený prívod teplej vody do cely na hygienu a sprchovanie ráno aj večer vo vymedzenom čase, čiže nad zákonný rámec.

24. Podľa § 21 zákona o výkone trestu je sťažovateľovi umožnený osemhodinový nepretržitý spánok, počas ktorého je krátkodobé osvetlenie cely pre účely kontroly v súlade so zákonom. Na vizuálnu kontrolu sa využívajú priezorníky na dverách.

25. Na vonkajšej mreži okien ciel je umiestnená tabuľa z polykarbonátu (lexan), ktorý je číry. Okenné zábrany sú na oknách inštalované z dôvodu bezpečnosti ústavu. Majú najmä zabrániť v nedovolenej vzájomnej komunikácii medzi obvinenými, resp. odsúdenými na rôznych celách. Inštalované sú na tých celách, kde z dôvodu dispozície nebolo možné nedovolenej komunikácii zabrániť inak. Montáž okenných zábran bola vykonaná v súlade s Koncepciou bezpečnosti vo väzenstve SR na roky 2011 až 2020. Okenná zábrana nemá vplyv na prívod čerstvého vzduchu ani možnosť vetrania. Umožňuje prienik denného svetla a od okien je vzdialená cca 25 cm, čo umožňuje vetranie. Riaditeľ ústavu bude požiadaný, aby prehodnotil možnosť odstránenia uvedených tabúľ, čo však neznamená, že ich prítomnosť je neúčelná a zasahuje do práv sťažovateľa.

26. Vychádzkové dvorce majú podlahovú plochu 10,10 m² až 53,50 m². Od zvyšku budovy a medzi sebou sú oddelené plnými murovanými stenami. Z hornej časti sú otvorené, prekryté

bezpečnostnou sieťou. Párkrát do roka po prudkom daždi dôjde k upchatiu odtokového potrubia, ktoré upchávajú obvinení a odsúdení počas vychádzok. Keďže vychádzkové dvorce sú na streche ústavu, nie je možné ich konštrukčne prispôbiť na horizontálny výhľad, čo vytklo aj CPT v správe z roku 2018. V zmysle § 18 zákona o prokuratúre však dozorujúci prokurátor nie je oprávnený zasahovať do konštrukčných riešení ústavu.

27. V ústave Banská Bystrica sú v zmysle § 98 ods. 4 zákona o výkone trestu všetky cely v oddiele doživotných trestov vybavené kamerovým systémom pre ochranu života a zdravia odsúdených, príslušníkov zboru a iných osôb. Technickým parametrom a uchovávaním údajov sa krajská prokuratúra nevenovala, pretože to nespadá do jej kompetencie. Krajská prokuratúra však súhlasí, že ide o závažný zásah do súkromia a riaditeľ ústavu bude požiadaný, aby prehodnotil potrebu neustáleho aktívneho používania kamier na dotknutých celách. Porušenie práv sťažovateľa však krajská prokuratúra nevzhládla, rovnako ako ani ponížujúce a neľudské zaobchádzanie zo strany príslušníkov ústavu. Aj tento zásah má zákonný podklad v § 98 ods. 4 zákona o výkone trestu. Krajská prokuratúra však zaslala riaditeľovi ústavu Banská Bystrica list č. k. 3 Kn 211/23/6600-10 zo 7. februára 2024, aby používanie kamerového systému prehodnotil s poukazom na judikatúru ESLP, ktorá je však jednoznačne kazuistická. Riaditeľ daného ústavu následne zaslal list zo 4. marca 2024, v ktorom žiadal o metodické usmernenie Generálne riaditeľstvo ZVJS pre účely jednotného postupu. Pretože u sťažovateľa nastala nová okolnosť, ktorou je zrušenie jeho doživotného trestu najvyšším súdom 28. februára 2024 v dôsledku dovolania sťažovateľa, sťažovateľ sa už nenachádza v cele pre doživotne odsúdených pod kamerovým dohľadom a režim, na ktorý sa sťažoval, už vo vzťahu k nemu netrvá, keďže sa nachádza vo väzbe. Prokurátor zároveň v rámci § 18 ods. 2 zákona o prokuratúre nevydáva príkazy a neprijíma opatrenia so spätnou pôsobnosťou, ale len ak napadnutý stav trvá, čiže len *pro futuro*.

28. K námietke sťažovateľa, že krajská a generálna prokuratúra nezaujala stanovisko k ústavu Ilava, ústavu Prešov a ústavu Žilina, ústavný súd uvádza, že keďže sa sťažovateľ od 28. februára 2024 nachádza v ústave Banská Bystrica, a nie v menovaných ústavoch, tvrdný zásah do jeho práv uvedenými ústavami už nemôže trvať. To vysvetľuje, že krajská a generálna prokuratúra sústredili svoj prieskum na ústav Banská Bystrica, kde sa sťažovateľ nachádza. Aj krajská prokuratúra na konci napadnutého upovedomenia žiadala sťažovateľa, aby sa prípadné ďalšie podania týkali výlučne ústavu Banská Bystrica, aby sa k nemu mohla vyjadriť. Podanie týkajúce sa aj ústavu Ilava, ústavu Prešov a ústavu Žilina z 27. novembra 2023 tak považuje za zmätočné a irelevantné.

29. K námietke sťažovateľa, že počas jeho eskorty sú používané nepriehľadné okuliare a ochrana sluchu – „*prostriedky na obmedzenie priestorovej orientácie*“, sa krajská prokuratúra ani generálna prokuratúra nevyjadrili. Generálna prokuratúra však vymenovala miesta, na akých vykonáva dohľad v zmysle § 18 ods. 1 zákona o prokuratúre, eskorta prebieha medzi týmito miestami (pri predvážaní osoby na súd a pod.), z čoho vyplýva, že eskortovanie obvinených a odsúdených je výlučne v kompetencii ZVJS. Z § 37a zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej strážie v znení neskorších predpisov vyplýva, že príslušník zboru je oprávnený použiť prostriedok na obmedzenie priestorovej orientácie pri eskortovaní alebo predvážaní obvineného alebo odsúdeného, ak je obava, že sa pokúsi o útek. Pri individuálnom posúdení rizika sa pri obvinenom alebo odsúdenom prihliada najmä na závažnosť trestnej činnosti, fyzickú zdatnosť, zdravotný stav, poznatky preventívno-bezpečnostného charakteru a správanie osoby, pričom posúdenie rizika sa preukázateľne vyznačí v príslušnej aplikácii. Táto obava je dôvodná,

najmä pokiaľ ide o osoby podozrivé z členstva v zločineckých skupinách. O použití prostriedkov na obmedzenie priestorovej orientácie pri eskortovanej alebo predvádzanej osobe vopred rozhodne riaditeľ ústavu alebo ním určený príslušník zboru.

30. Generálna prokuratúra pripomenula sťažovateľovi, že prokuratúra striktne dodržiava princíp legality a nie je oprávnená vydávať akékoľvek opatrenia v rámci dozoru na miestach obmedzenia osobnej slobody osôb. Ako krajská prokuratúra zistila, zásahy do práv sťažovateľa majú svoj legálny základ. Aj ústavný súd opakovane uviedol, že súd, resp. príslušný orgán nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sťažovateľom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Odôvodnenie rozhodnutia príslušného orgánu verejnej moci, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, je preto realizáciou základného práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu a spravodlivé súdne konanie (II. ÚS 224/2016, IV. ÚS 350/09).

31. Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutých upovedomení rekapitulovaných v predchádzajúcich bodoch, ústavný súd dospel pri predbežnom prerokovaní k záveru, že medzi napadnutým postupom a rozhodnutím krajskej a generálnej prokuratúry a obsahom napadnutých základných práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.3. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu:

32. Ústavný súd môže podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (m. m. napr. I. ÚS 333/2020, III. ÚS 243/2023, III. ÚS 343/2023). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie pre jej nedostatok právomoci ústavného súdu a pre zjavnú neopodstatnenosť, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, a preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

33. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2024

Peter Molnár
predseda senátu